

MISLI LAHKO SPREMENIJO VES SVET

Um potuje hitreje kot strela. Na primer, radijski program, ki predvaja glasbo nekega glasbenika v Delhiju, istočasno slišimo doma v Whitefieldu. To nam razkrije kako hitro potujejo zvočni valovi. Tako je tudi um sestavljen iz vibracij. Valovi misli, ki nastanejo v človeškem umu so neskončni. Kako lahko človek obvlada neskončne valove, ki nenehno nastajajo na neskončnem oceanu njegovega uma? Pravzaprav teh mentalnih vibracij niti ni potrebno ovirati ali zadrževati. Čeprav je telo smrtno, so misli nesmrtni. Moč miselnih vibracij obsega cel svet. Mentalni valovi žarčijo prav tako kot žarčijo toplotni valovi, električni in valovi svetlobe. Vibracije misli so vzrok za človekovo radost in žalost, zdravje in bolezen, stisko in blaginjo, rojstvo in smrt.

Človeško življenje postane smiselno le če se človek popolnoma zave moči miselnih vibracij. Cel svet je prežet z vibracijami misli. Pravzaprav je cel svet manifestacija miselnih vibracij. Zato je nujno, da svoje misli usmerimo po plemenitih poteh. Človekov um se blesti, če človek neguje plemenite misli, namere in čustva. Čistost v delovanju lahko dosežemo samo, če negujemo čistost uma. In samo čista dejanja prinašajo čiste sadove.

Sejemo semena misli in žanjemo sadove aktivnosti. Sejemo semena aktivnosti in žanjemo sadove svojega vedenja. Sejemo semena vedenja in žanjemo sadove značaja. Sejemo semena značaja in žanjemo sadove svoje usode. Iz tega je razvidno, da je naša usoda odvisna od naših misli. Misli so vzrok človekovega vzpona in padca. Misli nas lahko odpeljejo v temačno ječo ali pa v razsvetljeno dvorano. Misli so dejanski življenjski dih človeka. Človek sam sebi snuje konec tako, da goji škodljive misli sovraštva, zavisti, jeze in sebičnosti. Človek goji zlobne misli o tem kako bo škodoval soljudem. Toda škoda, ki jo naredi drugim se mu vrne nazaj kakor bumerang, in sicer z vso silo in močjo. S tem, da žali, kritizira, preganja in obrekuje soljudi, človek dejansko žali, kritizira, preganja in obrekuje samega Boga. Človek se spušča v tovrstna ostudna dejanja, ker je popolnoma neozaveščen glede Božje prisotnosti v drugih ljudeh. Človek, ki prime za meč, bo z mečem pokončan. Kdor rani drugega, bo tudi sam ranjen; kdor užali drugega bo tudi sam užaljen. Kakršna je misel, takšne bodo posledice. Kakršni so občutki, takšen bo rezultat. Podcenjujemo visoko pomembnost uma zato, ker smo popolnoma nevedni glede njegove silovite moči. Naše življenje v celoti temelji na umu. Iskreno se moramo potruditi, da razumemo njegovo moč.

Podobno misleči ljudje se med sabo privlačijo. Pijanec se spoprijatelji s pijancem. Ropar se spoprijatelji z roparjem, glasbenik z glasbenikom, zdravnik z zdravnikom, odvetnik z odvetnikom. Plemeniti ljudje se spoprijateljijo samo s plemenitimi ljudmi. A celo naše plemenite misli se lahko onesnažijo v družbi zlobnih ljudi. Misli lahko spremenijo ves svet.

Um je sestavljen iz neskončnih vibracij. Vibracije nenehno nastajajo in se širijo. Tako kot so valovi oceana istovetni z oceanom in imajo isto naravo kot sam ocean, tako tudi misli zaznamuje narava človekovega uma. Misli oblikujejo, tvorijo in vodijo ves svet. /.../ Človek, ki se ne zaveda moči in silovitosti uma si dovoli, da iz dneva v dan čedalje globlje tone v brezno. Zlobne misli se bodo manifestirale jutri, če ne že danes. Človek meni, da mu drobna zlobna dejanja, ki jih je storil ne bodo kaj dosti škodovala, a dejstvo je, da se mu bodo zlobna dejanja povrnila desetkrat hujše.

»Manomulam idam džagat,« je zapisano v svetih spisih. To pomeni, da je celotno vesolje samo projekcija uma. /.../ Kakršne so človekove misli, takšen postane. Človek pomeni um in um pomeni človek. Um je le šopek misli. Iz misli nastanejo dejanja in vse, kar uživamo ali utrpimo na tem svetu je posledica teh dejanj. To pomeni, da bo človekovo življenje dobro, če so dobre njegove misli. Misli imajo veliko moč. Preživijo smrt človeka. Zato je bistvenega pomena, da se znebimo slabih misli.

Današnji človek si ustvarja številne težave zaradi svojih napačnih misli. Nikomur drugemu ne more pripisovati odgovornost za svoje veselje ali bolečine, dosežke ali izgube, saj je njegov um korenina drevesa rojstev in smrti (samsara) in tudi celotnega ustvarjenega vesolja. Da bi zrušili to drevo, moramo udariti po koreninah. To pomeni, da moramo uničiti um, in sicer tako, da usmerimo svoje misli k raziskovanju lastne prirojene božanskosti, k samospoznavanju, k spoznavanju svojega resničnega jaza.

- Sathya Sai Baba

(Vir: Summer Showers 1993)

(Odlomek iz intervjuja s Robertom Bozzanijem, dolgoletnim ameriškim slednikom Sai Babe)

Včasih razmišljam, kako čudovito bi bilo, če bi vsi imeli zmožnost, da bi prav tako, kot to počne Svami, drugo osebo naslovili z »moje drago utelešenje ljubezni« namesto z »gospod ta in ta«. Že samo dejanje, ko nekoga ljubeče nagovorimo, rodi toliko sreče in dobre volje, da ne more ostati niti sledi ali prostora za slabe občutke. In prav to želi Svami od nas – da bi dajali ljubezen.

So časi, ko tega preprosto ne moremo storiti, a prav v takih trenutkih lahko, če resnično odpremo svoje srce, začutimo Svamijevo prisotnost. Hočem reči, da četudi ne čutimo ljubezni, jo lahko vsaj mislimo, in sicer tako, da v svojih mislih rečemo drugi osebi: »Čeprav si me vznemiril, te imam rad.« In ko to storimo, čutimo Božjo prisotnost. Četudi smo jezni, je Svami tukaj kot dobra priča.

Neprijeten dogodek z ugrabitelji letala, ki se je pripetil gospe Phyllis Krystal, je popoln primer, kako čudežne učinke ima lahko ljubezen. Dolgoletna slednica Sathya Sai Babe, Phyllis Krystal, v svojih govorih še danes deli to sporočilo ljubezni. Ljudem govori: »Če sami ne morete ljubiti, prosite Boga, da vam pri tem pomaga.« Prav to je storila tudi sama, ko je bila kot talka ugrabljen na letalu. Prestrašena ob prisotnosti oboroženih mož in verjetno ob štetju zadnjih trenutkov svojega življenja, je Phyllis Krystal v mislih molila in prosila Svamija za pomoč. V trenutku intenzivne molitve je čutila, da ji Svami govori: »Ljubi tiste ljudi!« Toda ugrabitelji so bili sovražni, jezni in razburjeni ljudje. Prestrašena in vznemirjena je spoznala, da tega preprosto ne more storiti. Ker je bila iskrena do sebe, je ponovno prosila Svamija: »Svami, tem ugrabiteljem ne morem pošiljati ljubezni. To so kruti ljudje. Toda prosim, da ti, Svami, pošlješ Svojo ljubezen skozi mene do njih.« Nenehno je ponavljala to molitev. Ko je to naposled storila, se je situacija na letalu nenadoma umirila in nihče ni bil ranjen.

A zgodba se s tem ne konča. Kasneje, ko je naslednjič obiskala Putaparthi, je Phyllis Krystal pri Svamiju preverila pristnost dogodka. In Svami je potrdil, da je, ko je prosila za Njegovo ljubezen in odprla svoje srce, Njegova ljubezen spremenila srca ugrabiteljev in spremenila tok celotne situacije.

Čutiti in izražati moramo ljubezen; ljubezen, ki ne prihaja le z ustnic, ampak iz naših src; ljubezen, ki jo čutimo v globinah našega bitja, namesto da le govorimo o njej. Na primer, na koncu petja duhovnih pesmi v Sai centru vedno zapojemo še univerzalno molitev miru: »Naj bodo vsa bitja povsod srečna« (*Samasta loka sukhino bhavantu*). Ponavadi to počnemo kar iz navade, mehansko. Lahko bi vsaj enkrat izgovorili to molitev z močnim občutkom in z mislijo: »Svami, svet je v globokih težavah zaradi pomanjkanja ljubezni. Prosim, naj se te dotakne ta moja molitev in do neke mere pomiri razburjenje v umih ljudi, da bi bilo več ljubezni.« Tako bi imela večji in dalj časa trajajoč učinek.

Kajti ljubezen in lepota sta v očeh tistega, ki opazuje, in ne v tistem, kar opazujemo. Lepota je v videnju in ne v kreaciji. Ko vidimo nekaj, česar ne maramo ali v čemer ne uživamo, je napaka v našem videnju ali dožemanju. Dvigniti se moramo nad to raven. To misli Svami, ko govori o »odzivu, odsevu in odmevu«. Gre za nujnost, da uredimo način, na katerega vidimo stvari. Ne obstaja dobro ali slabo. Vse je Bog.

Leta in leta sem prosil Svamija, naj mi pomaga premagati potrebo, da obsojam ljudi in stvari. To navado imamo vsi ljudje. Toda sedaj lahko iskreno in z veseljem povem, da se bližam temu, čeprav še nisem tam. Iskreno lahko rečem, da lahko, kadar se ne počutim dobro v kakšni situaciji ali s kakšno osebo, iz srca pošljem ljubezen, Svamijevo ljubezen, ki je božanska ljubezen. To lahko storim in lahko molim zanje, da bo z njimi vse v redu; da bodo sčasoma razumeli ne glede na vse. In tako izražam ljubezen in se ne pritožujem zaradi njihovih dejanj. Kajti ko se o nečem pritožujemo, je to nekaj, kar nosimo v sebi. To je moja izkušnja in zato verjamem v rek: »To, kar vidim, sem jaz.«

(Vir: Sai glasnik 31)